

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i sc. Mirjane Juričić, te sudske savjetnice Matee Miloloža, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa S. D., odvjetnica u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi troškova upravnog postupka, na sjednici vijeća održanoj 21. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Tužba se odbija i potvrđuje se točka 3. rješenja tuženika, Klasa: UP/II-008-07/20-01/986, Urbroj: 401-01/04-20-2 od 17. rujna 2020.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova tužbe u iznosu od 2.500,00 kn.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, poništeno je rješenje trgovačkog društva H. p. b. d.d., Ur.br. E00-67/20 RB od 13. srpnja 2020. te je točkom 2. izreke predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Točkom 3. izreke rješenja odbijen je zahtjev H. Š. za naknadom troškova poštarine u iznosu od 14,60 kn.

Protiv točke 3. izreke osporenog rješenja, tužitelj je podnio tužbu pozivajući se na odredbu članka 161. Zakona o općem upravnom postupku smatrajući da trošak poštarine za otpremu žalbe predstavlja nužan trošak radi ostvarivanja prava na pristup informacijama zajamčenog člankom 38. stavkom 4. Ustava Republike Hrvatske. Predlaže da se poništi točka 3. rješenja tuženika te naloži tužitelju da mu u roku od 15 dana plati trošak za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn.

Tužba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je rješenjem tuženika u povodu žalbe tužitelja poništeno rješenje prvostupanjskog tijela kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama te je predmet vraćen na ponovni postupak. Istim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troška poštarine u iznosu od 14,60 kn uz obrazloženje da se ne radi o situaciji koju ima u vidu članak 161. stavak 2. i 4. Zakona o općem upravnom postupku te da nije moguće zbog toga niti primijeniti članak 4. stavak 2. istog Zakona.

Člankom 4. stavom 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. – dalje: ZUP) propisano je da je stranka u upravnom postupku fizička i pravna osoba na zahtjev koje je pokrenut postupak, protiv koje se vodi postupak ili koja radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa ima pravo sudjelovati u postupku. Prema stavku 2. istoga članka Zakona stranka može biti i tijelo državne uprave te drugo državno tijelo, tijelo jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave ili drugo javnopravno tijelo koje nema pravnu

osobnost te njihova područna jedinica odnosno podružnica ili skupina osoba povezanih zajedničkim interesom, ako može biti nositelj prava, odnosno obveza o kojima se rješava.

Prema stajalištu tuženika, koje u potpunosti prihvaća i ovaj Sud, H. p. b. nije stranka u ovom postupku, već prvostupanjsko tijelo pred kojim se vodi postupak te ono ne može biti nositelj prava na pristup informacijama u odnosu na samu sebe u smislu navedene odredbe.

Prema odredbi članka 161. stavka 2. ZUP-a u postupcima pokrenutim na zahtjev stranke ili u upravnim stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima, troškove postupka snosi stranka na zahtjev koje je postupak pokrenut ili protiv koje se vodio postupak koji je za nju nepovoljno okončan ako nije drukčije propisano.

Budući da je postupak pristupa informacijama jednostranački postupak te budući da javnopravno tijelo nije stranka u tom postupku to se konkretna situacija ne može podvesti pod stavak 2. članka 161. ZUP-a.

Prema članku 161. stavku 1. ZUP-a javnopravno tijelo snosi redovite troškove postupka osim troškova upravnih pristojbi ili drugih troškova koje stranke plaćaju po posebnim propisima. U konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog Suda, troškovi slanja tužbe putem pošte nisu troškovi upravnog postupka, već su to materijalni troškovi koje stranka plaća po posebnim propisima, odnosno po odredbama Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, 114/12. – 110/19.). Stoga i pored činjenice da je tužitelj uspio u upravnom postupku riječ je o troškovima koji su nastali po posebnim propisima pa se stoga oni u smislu članka 161. stavka 1. ZUP-a ne nadoknađuju.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10. – 29/17.) tužbu kao neosnovanu odbiti.

S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 21. listopada 2020.

Predsjednica vijeća:
Blanša Turić, v.r.